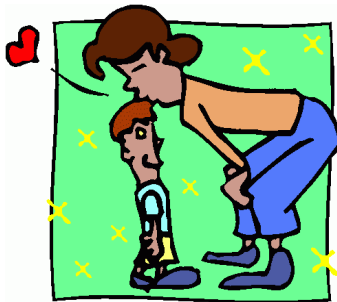

- Postać ludzka ulegnie przeobrażeniu. Malując głowę, tułów, części twarzy, ramiona i nogi wiedzą dokładnie, gdzie je umiejscowić.
- Z łatwością posługują się ołówkiem, pędzlem i nożyczkami; choć jeszcze z trudem przychodzi im wycinanie małych figurek.
- Cieszą się z władzy, jaką sprawują nad własnym ciałem. Koordynacja ruchów jest już u nich na tyle rozwinięta, że są w stanie zapiąć się, przelewać płyny, wsuwać różne przedmioty na swoje miejsce czy nawlec igłę.
- Rozpoznają części twarzy oraz stawy. Zaczynają interesować się ciałem, tym co się w nim dzieje i rolą poszczególnych jego części.
- Są w relacji przestrzennej i to nie tylko z własnym ciałem, gdyż potrafią skojarzyć dwa przedmioty między sobą.

PORADNIA
 PSYCHOLOGICZNO PEDAGOGICZNA NR 3
 ul. Szopienicka 58
 40-423 Katowice
 tel.: (32) 255 70 51
 www.ppp3katowice.neostrada.pl

**PORADNIK PSYCHOLOGICZNY DLA
 RODZICÓW
 rok szkolny 2009/2010**

*O rozwoju
 czterolatka
 słów kilka*

Czterolatki – jakie są?:

- Żywo interesuje ich wszystko to, co ich otacza i cieszą się, kiedy poznają nowe rzeczy z różnych dziedzin
- Lubią eksperymentować i szukać nowych strategii, które pozwolą im osiągnąć upragniony rezultat.
- Zaczynają uprzedzać swoje czyny, tworzyć hipotezy i następnie rozwijać je. Podoba im się tworzenie i powtarzanie rzeczy, które zostały już wykonane.
- Zaczynają dokonywać prawdziwej wymiany, podczas której stopniowo biorą pod uwagę pomysły i propozycje innych, a które mogą wzbogacić ich własne idee. Zaczynają rozumieć uczucia innych ludzi.
- Za każdym razem coraz ważniejsze stają się przyjaźnie. Powszechny jest widok czterolatka z jego najlepszym przyjacielem wspólnie wykonujących większość czynności. Widoczna staje się też różnica rozwojowa, wynikająca z odmiennych upodobań i zainteresowań dziewczynek i chłopców.
- Podobnie jak trzylatki, czterolatki przechodzą przez okres wybuchów gniewu i negacji, ale w odróżnieniu od tamtych, potrafią mówić o swojej złości i w większym stopniu kontrolować swoje popędy i emocje.
- Czują się dorośli; lubią, kiedy spoczywa na nich odpowiedzialność i podoba im się opieka nad młodszymi.

- Lubią grę sceniczną i kukiełki. Chcą, aby inni towarzyszyli im w zabawie. Uwielbiają przebierać się. „Planują” zabawę, przydzielając role i ustalając funkcje każdemu uczestnikowi.
- Potrafią bardzo dużo mówić. Wypowiedzi są za każdym razem coraz dokładniejsze, bardziej zrozumiałe i rozbudowane. Opowiadając historie, mieszają rzeczywistość z fikcją. Jest to etap bogaty z punktu widzenia wyobraźni. Pytanie jest dla nich ważnym narzędziem nauki. Ich nieustanne „dlaczego?” wiąże się bardziej z poszukiwaniem celu aniżeli przyczyny.
- Odznaczają się poczuciem humoru. Podoba im się to, co zabawne i niedorzeczne. Bawią ich rzeczy wyolbrzymione.
- Coraz bardziej pociąga ich lektura i pismo; chcą je poznać i zbadać. Potrafią rozpoznać własne imiona zapisane na papierze.
- Jest to również etap, kiedy odkrywają liczby oraz ich zastosowanie. Stopniowo będą kojarzyć znak z ideą jaką reprezentuje aż odkryją, że liczby są bardzo przydatnym narzędziem do rozwiązywania pewnych codziennych sytuacji.
- Chcą, aby ich rysunki upodobniły się do rzeczywistości; wypróbują różne „szkice”. Ich rysunki stają się bardziej szczegółowe i o wiele łatwiej jest się domyślić o co w nich chodzi. Celowo nadają im nazwy. Przestrzeń i kolor używane są w sposób emocjonalny, a to co najbardziej im się podoba, rysują jako większe.